

Motion till riksdagen 2006/07:Sf261

av **Annelie Enochson (kd)**

Skydd för muslimer som konverterat

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att flyktingar som konverterat från islam till kristendom ska få skydd enligt FN:s konvention om mänskliga rättigheter.

Motivering

Den brittiska religionsfrihetsorganisationen Barnabas Fund pekade för en tid sedan ut Saudiarabien, Sudan och Iran, som särskilt farliga för konvertiter. Rapporter från andra människorättsorganisationer, som exempelvis Amnesty och Human Rights Watch, bekräftar denna bild.

Organisationerna bekräftar att det är ytterst farligt för konvertiter visting i andra länder, att tvingas återvända till sina forna hemländer. Fram till ett beslut i ett enskilt asylärende, den 26.10.92, följde Sverige de regler, som vi skrivit under i Europakonventionen om mänskliga rättigheter gällande konvertering. Då uppstod misstanken om att en konvertering inte var äkta, vilket gav en ny, förändrad syn. En praxis från 1996 har här fört med sig orimliga konsekvenser och mänskliga tragedier. Det är fel att ta bort en rättighet för alla därför att någon kan ha missbrukat den. Det måste framhållas att det inte är något lättvindigt att byta religionstillhörighet. Ofta avsäger man sig då den viktiga gemenskapen med släkt och vänner. Även här i Sverige finns rädslan för att man kan riskera förföljelse av rättrogna landsmän.

Vi får inte undandra oss vårt ansvar att ge det skydd, som är helt nödvändigt med respekt för de mänskliga rättigheter som vi som land erkänt. Givetvis skall vi inte acceptera skenomvändelser lika litet som skenäktenskap som en väg för att få ett svenskt medborgarskap. Det finns mycket goda möjligheter att följa upp konverteringars äkthet lika väl som man gör med äktenskap mellan svensk och utländsk medborgare.

Fel! Okänt namn på

Ett system med borgensmän eller gode män för konvertiter skulle fungera. De har ju funnit ny tro och trygghet, sökt en kyrka, blivit medlemmar och deltar i dess liv och arbete. Församlingar måste få förtroendet att stå som garant för konverteringens äkthet.

Detta, att konvertiterna redan har en tillhörighet, ett sammanhang och ett nätverk av människor runt sig, ger dem mycket goda möjligheter till anpassning och integrering i Sverige.

Det finns redan nu ett antal välanpassade och integrerade konvertitflyktingar, som dock fått avslag på sina asylansökningar. De vågar absolut inte återvända till sina hemländer, för där väntar skändning, tortyr och död. Bland dessa finns dessutom många barnfamiljer. Att hela tiden leva gömd under pressen att man själv och ens närmaste är eftersökta av avvisningspolis är en omänsklig, ovärdig och nedbrytande belägenhet. Dessutom blir man beroende av andras välvilja för att klara sin överlevnad. Hur kan någon tro att människor frivilligt väljer detta, år efter år, om det inte gäller livet?

Migrationsverkets och Utlänningsnämndens försvar för att skicka tillbaka konvertiter exempelvis till sharialagslandet Iran är (tf. generaldirektör Lars Pålsson -03): "Iranska medborgare, som konverterat och som låter konversionen förbli en personlig angelägenhet riskerar således inte att bli föremål för myndigheternas intresse. Förutsättningen är därmed, att den kristna tron hanteras med diskretion." Detta är helt ohållbart eftersom sharialagar, som står över den vanliga lagen, stadgar dödsstraff för konversion. Regimen håller skenet uppe utåt. Det finns villiga arbetskamrater, grannar eller till och med släktingar, som ser till att sharialagarna verkställs – med myndigheternas goda minne. Mullorna utlovar dessutom paradisiska belöningar för gärningen. Detta görs för att konversion anses vara både högförräderi mot staten och hädelse mot islam. Hedersmord är därför följdriktigt. En konvertit är fredlös!

Amnesty International har inte rätt att verka i Iran. Skriftliga bevis på konvertiters öden är närmast omöjliga att få fram. Försvunna konvertiters familjer och släkt tvingas till tystnad för sin egen överlevnads skull. Utrikesdepartementets rapport Mänskliga rättigheter i Iran 2003 bekräftar detta. I Iran finns en minoritet av kristna armenier och assyrier med sämre status och rättigheter än andra medborgare. Vakter finns vid kyrkorna, som kontrollerar och fängslar muslimer. På regelbunden basis genomförs razzior i en kyrka där människor med muslimsk bakgrund fängslas. Att hålla sin kristna tro hemlig, för dem som konverterat från islam, är en utopi! Vid ansökningar till skolor, statliga förvaltningar, armé, såväl som för privata näringstillstånd fordras att man anger sin religiösa tillhörighet. Den kontrolleras också ständigt genom Islamska föreningen, som rapporterar avvikelser. Barn, som råkar försäga sig om sin tro på Jesus, drar olycka över sig och sin familj, med fängslande och försvinnande som resultat.

Stockholm den 24 oktober 2006

Annelie Enochson (kd)